

Sygn. akt II Ka 867/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora P. R.

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2024 r.

sprawy **K. W.**

oskarżonego z art. 209 § 1 i 1a kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 6 października 2023 r. sygn. akt II K 732/23

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego K. W. od kosztów sądowych za II instancję określając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 867/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 6 października 2023 r. w sprawie II K 732/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		K. W.	oskarżony w okresie od lipca do listopada 2023 r. dokonał wpłat tytułem alimentów	potwierdzenia przelewów	101-105
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	potwierdzenia wpłat	Nie budzące wątpliwości co do swej prawdziwości, bowiem wystawione przez uprawnione do tego podmioty w granicach ich kompetencji. Potwierdzały wpłaty oskarżonego na rzecz komornika prowadzącego

		postępowanie egzekucyjne na rzecz małoletniego K. W..
--	--	---

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	rażąca niewspółmierność orzeczonej kary wyrażająca się w orzeczeniu kary pozbawienia wolności w jej najsurowszej postaci tj. bezwzględnej kary pozbawienia wolności w sytuacji kiedy bądź kara ograniczenia wolności bądź samoistna kara grzywny w kontekście obowiązku bieżącej alimentacji jak też spłaty istniejącego zadłużenia ma uzasadnienie w okolicznościach sprawy tym bardziej, że oskarżony K. W. podjął już obowiązek tak bieżącego alimentowania osoby uprawnionej jak również spłaty zadłużenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>- zanim Sąd Okręgowy ustosunkuje się do podniesionego na łamach apelacji zarzutu rażącej niewspółmierności kary, z racji na wskazany we wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku drugoinstancyjnego z dnia 4 stycznia 2024 r zakres, tj. całości rozstrzygnięcia, odniesie się co do wyczerpania przez oskarżonego znamion przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem czynu. A zatem kontrola odwoławcza wykazała, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy i wyczerpujący rozważył wszystkie okoliczności sprawy, wynikające ze zgromadzonych dowodów, dokonując na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone dokładnie i starannie, a ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy w Siedlcach nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Przyjęta zaś kwalifikacja prawna nie budzi zastrzeżeń Sądu Odwoławczego. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia została przedstawiona wyczerpująca argumentacja w zakresie ustalenia sprawstwa oskarżonego co do zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, przypisanego mu następnie w zaskarżonym wyroku. Sąd Okręgowy w całości podzielił stanowisko Sądu Rejonowego w tej kwestii, a wobec niesprecyzowania przez obrońcę żadnego zarzutu w części dotyczącej ustaleń do winy czy też przyjętej kwalifikacji prawnej, jak i</p>	

jednoznacznie wyrażonego w treści apelacji stanowiska skarżącego akceptującego zaskarżony wyrok w tej części, Sąd II instancji nie widział potrzeby szerszego ustosunkowania się co do tej materii, zwłaszcza względem pełnych wywodów Sądu a quo, które to podziela i do których odsyła, celem ewentualnej chęci zapoznania się z motywami przyjętego stanowiska.

- żaden z argumentów wskazanych w uzasadnieniu apelacji obrońcy oskarżonego nie przekonuje, aby zaskarżone orzeczenie dotknięte zostało wskazanym uchybieniem w postaci rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Z pewnością orzeczona kara nie przekracza swoją dolegliwością stopnia winy, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Kara pozbawienia wolności wobec oskarżonego wynika z faktu, że pomimo uprzedniego skazania za przestępstwo niealimentacji na szkodę tego samego małoletniego, wkroczył on ponownie na drogę przestępstwa, co świadczy o jego oporności na resocjalizację i przemawia za orzeczeniem kary rodzajowo najsurowszej. Zwrócić należy uwagę na datę końcową osądzanego czynu oskarżonego, jaką przyjęto w wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach, wydanym w sprawie II K 159/23, tj. 20.05.2022 r., w odniesieniu do daty początkowej czynu, którą Sąd meriti przyjął w zaskarżonym wyroku, tj. 21.05.2022 r. Skutek w postaci ewentualnego uniemożliwienia oskarżonemu zarobkowania w czasie odbywania kary, co utrudni mu spłacanie alimentów, nie można uważać za okoliczność łagodzącą, przemawiającą za wymierzeniem kary rodzajowo łagodniejszej. Mimo

przyznania się oskarżonego do winy, jak też aktualnego prawidłowego sposobu życia i dokonywanych przez oskarżonego wpłat na poczet zaległych alimentów, z pola widzenia nie mogły umknąć Sądowi Rejonowemu okoliczności obostrzające odpowiedzialność karną, tj. okoliczności czynu, przerzucenie odpowiedzialności za zapewnienie potrzeb życiowych własnego dziecka na jego matkę, wysokość długu alimentacyjnego czy chociażby właśnie uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwo niealimentacji. Okres zaś w którym to oskarżony zmienił swe postępowanie nie jest zbyt długi i jest za wcześnie, aby uznać, że doszło do trwałej zmiany w postawie oskarżonego co do obowiązku przestrzegania reguł porządku prawnego. Pamiętać należy o tym, że dobrowolna spłata zaległości alimentacyjnych przez oskarżonego nie jest niczym innym niż realizacją ciążącego na nim z mocy prawa i orzeczenia sądu obowiązku. Spłacając aktualnie zaległości alimentacyjne oskarżony w istocie czyni to także, aby nie narazić się na kolejny zarzut dotyczący nierealizowania obowiązku alimentacyjnego. Warto odnotować, że postępowanie egzekucyjne przeciwko oskarżonemu prowadzone jest od 8 listopada 2012 r., zaś do 14 kwietnia 2023 r. nastąpiła jedna wpłata, dnia 12.12.2012 r. w wysokości 120,31 zł – potrącenie z rachunku bankowego (k. 18). Zmiana zaś postawy oskarżonego nastąpiła w trakcie przedmiotowego postępowania, a nie wcześniej. Czasookres czynu co prawda nie jest szczególnie duży, ale nie jest też mały, jest to ponad 10 miesięcy i nie można na tej podstawie upatrywać okazji do złagodzenia

sankeji karnej. Tak jak zostało to już wyżej podkreślone, niewątpliwym skutkiem wykonywania wobec oskarżonego kary bezwzględnej pozbawienia wolności będzie uniemożliwienie mu pracy zarobkowej, a tym samym uniemożliwi mu bieżące regulowanie należności alimentacyjnych. Mimo to orzeczoną karę uznać należy za racjonalną, gdyż daje szansę na trwałą zmianę postawy oskarżonego co do obowiązku świadczenia alimentów, co w dłuższej perspektywie czasowej okazać winno się korzystniejsze niż orzeczenie kary wolnościowej niezapewniającej trwałej zmiany postępowania oskarżonego. Wskazać przy tym wypada, że rozmiar orzeczonej kary pozbawienia wolności w odniesieniu do zagrożenia jakie przewiduje kodeks karny, nie jest duży, co zasadniczo niweluje negatywne skutki utraty możliwości zarobkowania przez oskarżonego zapewniając szybki jego powrót na rynek pracy.

- mając na uwadze twierdzenia skarżącego dotyczące kary uznać należało w okolicznościach sprawy, że obrońca nie wykazał, by orzeczona przez Sąd I instancji kara cechowała się rażącą surowością, by była niewspółmierna do popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, w tym nie uwzględniała należycie dyrektyw jej wymiaru określonych w art. 53 kk.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 209 § 1 i 1a kk kary

zasadny

częściowo zasadny

samoistnej grzywny bądź kary 1 roku ograniczenia wolności.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
niezasadność zarzutu skutkowałą niezasadnością wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 6 października 2023 r. w sprawie II K 732/23 – w zaskarżonej części	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

-----	-----
Zwięzłe o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>apelacja oskarżonego okazała się bezzasadna, zatem na podstawie art. 636 § 1 kpk winien on ponieść koszty procesu za postępowanie odwoławcze w całości, jednakże z uwagi na konieczność odbycia przez niego kary pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy uznał na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, że względy słuszności przemawiają za tym, aby zwolnić go od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana